

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

עבודה זרה

פרק ד'

ז	א	ש	א	י	ר	א
ב	ז	ב	מ	א	ו	
מ	ו	א	ש	ע		
א	ו	ג	ע	מ		
מ	ב	מ	פ	א	פ	ה
א	מ	פ	ע	ו	ש	
ש	ו	ו	ו	ו	ו	ז
ש	ב	ק	ע	ג	ה	א
ע	ז	ש	ל	ג	א	מ
ג	מ	ש	ב	ו	ג	מ
ב	ה	ש	ו	א	ג	מ
ב	ו	ש	ב			
ע	ז	ש	ג	א	מ	ו
י	א	א	ע	ש	ג	מ
ע	ז	ש	ו	ח	ו	א
מ	ע	ז	ש	ג	ה	ע
ז	ב	מ	ב	מ		
מ	מ	ו	א			
כ	פ	מ	ק	ר	א	ר
ח	ר	א	פ	א	ע	פ
ח	ב	ר	ב	ה	ב	
ג	ו	ב	א	ה	ה	ז
ב	מ	א	מ	ר	א	ב
ו	א	ל	ב			

עבודה זרה

פרק ד'

א רבי ישמעאל אומר: שלש אבנים זו בצד זו בצד מרקוליס אסורות, ושתיים מותרות. וחכמים אומרים: שנראות עמו אסורות, ושאינן נראות עמו מותרות.

ב מצא בראשו מעות, פסות, או פלים, הרי אלו מותרין. פרסילי ענבים ועטרות של שבילים, ויינות ושמינים וסלתות, וכל דבר שפוצא בו קרב על גבי המזבח, אסור.

ג עבודה זרה שהיה לה גינה או מרחץ, נהנין מהן שלא בטובה, ואין נהנין מהן בטובה. היה שלה ושל אחרים, נהנין מהן בין בטובה ובין שלא בטובה.

ד עבודה זרה של נכרי, אסורה מיד. ושל ישראל, אין אסורה עד שתיעבד. נכרי מבטל עבודה זרה שלו ושל חברו, וישראל אינו מבטל עבודה זרה של נכרי. המבטל עבודה זרה, בטל משמשיה. בטל משמשיה, משמשיה מותרין והיא אסורה.

ה כיצד מבטלה? קטע ראש אונה, ראש חטמה, ראש אצבעה, פתסה אף על פי שלא חסרה, בטלה. רקק בפניה, השתין בפניה, גררה, ונרק בה את הצואה, הרי זו אינה בטילה. מכרה או משכנה – רבי אומר בטל, וחכמים אומרים לא בטל.

עבודה זרה

פרק ד'

ו ע ז ש ע ב
ש מ ב מ א
ב ש מ ה א מ
מ ש א ב ש
ע

ז ש א ה ב א א ר
ב ז ל א מ

א ל א ל ש צ ל
ב ה ע ה מ ה ה ע
ל ו ו ו ו
ע מ ה

א ל א פ י ד ש צ
ל ב ו ד ש ה ב
א ל א א מ י ע
ש א ש ת ש א
ש ה ל ב

ח ל ג ב מ ה א ע פ
ש ג ב ו ל ו ג
י ג ע ש ל י ל מ ש
א ו מ

ט ד ע ה ב א ל ב
ע י ש ע ב
ד ו ב ע א מ ע
ח ל ו ע מ ה ג
ש ע ב ל ל ו ע
ע א מ ע פ ל

י ג ש ע ב ה ש י
א י ל ע מ א א ל ש
מ מ ג ל ו מ ב
ה א ה ב א ש מ ע
פ ח מ ב א ה מ
ו י ו ש מ ג א
ה ו ב ל ז ה מ

עבודה זרה

פרק ד'

ו עבודה זרה שהניחיה עובדיה בשעת שלום מותרת, בשעת מלחמה אסורה. בימוסיאות של מלכים, הרי אלו מותרות, מפני שמעמידן אותם בשעה שהמלכים עוברים.

ז שאלו את הזקנים ברומי: אם אין רצונו בעבודה זרה, למה אינו מבטלה?

אמרו להן: אילו לדבר שאין צורך לעולם בו היו עובדין, היה מבטלו. הרי הן עובדין לחמה וללבנה ולפוכבים ולמזלות – יאבד עולמו מפני השוטים!

אמרו להן: אם כן, יאבד דבר שאין צורך לעולם בו, ויניח דבר שצורך העולם בו!

אמרו להן: אף אנו מחזיקין ידי עובדיהם של אלו, שאומרים: תדעו שהן אלוהות, שהרי הן לא בטלו!

ח לוקחין גת בעוטה מן הגוי, אף על פי שהוא נוטל בידו ונותן לתפות. ואינו נעשה יין נסך עד שירד לבור. ירד לבור, מה שבבור אסור, והשאר מותר.

ט דורכין עם הגוי בגת, אבל לא בוצרין עמו. ישראל שהוא עושה בטומאה, לא דורכין ולא בוצרין עמו, אבל מולכין עמו חביות לגת, ומביאין עמו מן הגת. נחתום שהוא עושה בטומאה, לא לשין ולא עורכין עמו, אבל מולכין עמו פת לפלטר.

י גוי שנמצא עומד בצד הבור של יין – אם יש לו עליו מלנה אסור, אין לו עליו מלנה מותר. נפל לבור ועלה, מדדו בקנה, התיז את הצרעה בקנה, או שהיה מטפח על פי חבית מרותחת, בכל אלו היה מעשה, ואמרו ימכר. ורבי שמעון מתיר. נטל את החבית וזרקה בחמתו לבור, זה היה מעשה והכשירו.

עבודה זרה

פרק ד'

י"א ה י ש נ ו ב
 ב ה ל ה ב ש ב
 ג ו מ ב ש ג
 א ע ש ש ו ה צ
 ל י ו א ע פ ש י
 ו מ ר ש ב א א ב
 ר ג א ה

י"ב ה י ש נ ו ב
 ו פ ל ה מ מ מ
 א א י י ל ו מ
 ע ש ל א מ ז ה מ ב
 ש ו ח

עבודה זרה

פרק ד'

י"א המטהר יינו של נכרי, ונותנו ברשותו
 בבית הפתוח לרשות הרבים – בעיר שיש בה
 גוים וישראלים מותר, בעיר שכולה גוים
 אסור, עד שיושיב שומר. ואין השומר צריך
 להיות יושב ומשמר – אף על פי שהוא יוצא
 ונכנס, מותר. רבי שמעון בן אלעזר אומר: כל
 רשות גוים אחת היא.

י"ב המטהר יינו של נכרי ונותנו ברשותו,
 והלה כותב לו "התקבלתי ממך מעות", מותר.
 אבל אם ירצה ישראל להוציאו, ואינו מניחו
 עד שיתן לו את מעותיו, זה היה מעשה בבית
 שאן ואסרו חכמים.

